

Arrest

nr. 306 185 van 6 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 22 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 28 juli 2021, dient op 30 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekster op 8 september 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekster gehoord wordt op 25 september 2023.

1.3. Op 14 november 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die op 20 november 2023 aangetekend wordt verstuurd en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Hawiye (> Murursade > Barkaan) etnie. U bent geboren op 1 december 1996 in Jacar, regio Galgaduud.

In 2010 wil [A.], een lid van Al Shabaab, met u huwen. Uw oma [H.] gaat hier niet mee akkoord en stelt voor dat u met een andere man huwt. U huwt met [Al.] en krijgt 5 kinderen. Ali is veehandelaar en reist regelmatig naar Mogadishu. U bent huisvrouw.

Na enige jaren keert [A.] terug. Hij is ondertussen opgeklommen binnen Al Shabaab. Hij wil nog steeds dat u met hem trouwt. Hij beschuldigt uw echtgenoot ervan om samen te werken met de overheid in Mogadishu. U vertelt uw echtgenoot over [A.], waarop hij een clanoudste inschakelt om met [A.] te gaan praten. Dit helpt echter niet.

Uw echtgenoot wordt op 20 december 2020 door Al Shabaab gedood. [A.] belt u de dag daarna op om u in te lichten over de dood van uw echtgenoot. Hij dreigt ermee om met u te huwen nu uw echtgenoot dood is. U praat met uw oma hierover. Zij stuurt u naar uw moeder in Mogadishu.

U verlaat Jacar op 29 december 2020. Na enkele dagen wordt u door Al Shabaab opgebeld en bedreigd. Even later komen ze u ook bij uw moeder thuis zoeken. Zij vinden u niet. U duikt onder bij uw tante, terwijl uw vertrek uit Somalië wordt voorbereid.

U verlaat Somalië in januari 2021. U reist via Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië en diverse andere Europese landen naar België, waar u op 28 juli 2021 toekomt. U dient op 30 juli 2023 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een attest van uw psychologe (dd. 20/08/2023), een medisch dossier en een attest aangaande genitale verminking neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het attest van psychologe Résimont (dd. 20/08/2023) blijkt onder meer dat u lijdt aan post-traumatische stress, slaap- en concentratieproblemen, dat u tracht te vermijden om te moeten denken aan uw verleden, dat u verminderde interesse heeft in activiteiten, dat u moeite heeft om traumatische herinneringen op te halen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd de vraagstelling aangepast indien nodig. De interviewer onderbrak het onderhoud (notities CGVS, p. 14 + p. 25). U kreeg eveneens de mogelijkheid geboden het onderhoud te onderbreken indien u hier zelf nood aan had (notities CGVS, p. 3), van welke mogelijkheid u geen gebruik maakte. Uit een lezing van uw verklaringen blijkt ook dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw relaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Ook werd bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw psychologische problemen, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst en uw land van verblijf.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw

nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities CGVS, p. 2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet aannemelijk maakt sinds 2014 in Jacar, district Ceel Buur, regio Galgaduud, verbleven te hebben.

Gevraagd naar de laatste grote gebeurtenis in het dorp waarbij u nog aanwezig was (notities CGVS, p. 20-21), verklaart u dat er geen grote incidenten waren, maar haalt u wel een traditionele oudere aan die stierf nadat hij door Al Shabaab aangesproken werd. Deze oudere stierf voor de droogte van 2017. Gevraagd of er na die droogte nog iets gebeurde, verklaart u dat u zich geen gevechten kan herinneren. Opgemerkt dat het ook iets anders kan zijn, kan u het zich aanvankelijk niet herinneren. **Gevraagd of Al Shabaab mensen gestraft heeft in het dorp, verklaart u dat het wel kan gebeuren dat een ongehuwde vrouw zwanger wordt, waarna zij gestenigd wordt. Gevraagd naar de laatste keer dat dit gebeurde, weet u niet wanneer dit gebeurde,** maar het gebeurde wel de hele periode dat Al Shabaab aanwezig is. Gevraagd of er na de droogte van 2017 bestraffingen door Al Shabaab plaatsvonden, verklaart u daar geen getuige van geweest te zijn. U kan zich evenmin herinneren of u hier iets over heeft horen vertellen. Opgemerkt dat het belangrijk is dat u het aannemelijk maakt dat u recent uit Jacar afkomstig bent, houdt u vol dat u tot 2020 in het dorp aanwezig was, maar dat u voor uw kinderen zorgde en uw grootmoeder vanalles buiten deed. U bevestigt bovendien dat uw grootmoeder sprak over gebeurtenissen in het dorp. Uit uw verklaringen blijkt verder dat er niets groot plaats had, maar dat jongeren wel opgepakt werden door Al Shabaab. Uit beschikbare informatie blijkt dat de rechtbank van Al Shabaab in **juli 2018 4 personen veroordeelde tot zweepslagen** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Van deze 4 personen was eentje minderjarig. Hiermee geconfronteerd verklaart u dat er wel vaker straffen gegeven werden en verwijst u naar de vrouwen die zwanger waren (en gestenigd werden) (notities CGVS, p. 34). Opgemerkt dat het 4 personen betreft die op dezelfde dag gestraft werden, blijft u erbij dat u meerdere kinderen heeft en dat u om die reden altijd thuis blijft en **spreekt u enkel over burgers die gedood worden wegens overspel en jongens die opgepakt en opgesloten worden.** Dat u niets zou weten over deze gebeurtenis waarbij 4 personen, waaronder een minderjarige, veroordeeld werden tot zweepslagen en deze zweepslagen gegeven werden op het plein in Jacar zelf, is echter niet aannemelijk, te meer daar u verklaart dat er geen andere grote gebeurtenissen in het dorp plaats hadden.

Bovendien gevraagd naar de duur van de droogte van 2017, verklaart u tweemaal het zich niet meer te kunnen herinneren, maar weet u wel dat het een tijdje duurde (notities CGVS, p. 16 + p. 18). **Gevraagd in welk seizoen die droogte dan begon of eindigde, verklaart u dat niet meer te weten.** Het is echter niet aannemelijk dat u hier geen idee van heeft aangezien uw familie zelf over vee beschikte (notities CGVS, p. 11 + p. 32) en uw echtgenoot veehandelaar was (notities CGVS, p. 8 + p. 19). Bovendien, gevraagd naar de voedselbedeling tijdens deze droogte, blijkt uit uw verklaringen aanvankelijk enkel dat deze verdeeld werd door hulporganisaties en dat men vertelde dat het door de Turken of de Halve Rode Maan gestuurd werd (notities CGVS, p. 17-18). Gevraagd hoe Al Shabaab omging met die voedselbedeling in het dorp, verklaart u dat het niet mag van hen. Gevraagd hoe de bedeling dan toch kon doorgaan, verklaart u dat het doorgaans in het geheim gebeurde omdat het verboden is om spullen van een hulporganisatie of van de overheid te bedelen. Nogmaals gevraagd naar de reactie van Al Shabaab, verklaart u dat er een discussie ontstaat tussen de ouderen en Al Shabaab. U verklaart verder dat de ouderen dan wel proberen te stoppen (met de verdeling), maar dat dit niet kon omdat dieren stierven en mensen het moeilijk hadden. **Nergens uit uw verklaringen blijkt dat Al Shabaab zelf de voedselverdeling in handen nam.** Dat u dan verklaart dat Al Shabaab verantwoordelijk werd voor de voedselbedeling wanneer hier letterlijk naar gevraagd wordt, tast de

doorleefdheid van uw verklaringen dan ook grondig aan. **Gevraagd of Al Shabaab alleen voedsel verdeelde, verklaart u verder dat er enkel eten gebracht werd. Uit beschikbare informatie blijkt dat Al Shabaab in december 2017 in Jacar vee schonk aan arme families** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Geconfronteerd met de ongeloofwaardigheid van uw (recente) herkomst uit Jacar, verklaart u gehoord te hebben dat Al Shabaab in 2017 vee uitdeelde (notities CGVS, p. 34), nadat de interviewer u zelf deze informatie gaf. Gevraagd naar de reden dat u deze informatie niet verschaftte toen ernaar gevraagd werd, wijt u dit aan uw eigen vergeetachtigheid omwille van wat u heeft meegemaakt. Het valt bovendien op dat u aanvankelijk enkel weet aan te geven dat Al Shabaab voedselbedeling niet toelaat of dat Al Shabaab niets anders dan voedsel uitdeelt (notities CGVS, p. 17-18), terwijl u zich dit na een specifieke confrontatie met de beschikbare informatie of uitermate specifieke vraagstelling toch weet te herinneren. Het is echter niet aannemelijk dat u niet weet dat Al Shabaab vee verdeelde in het dorp Jacar, te meer daar uw familie zelf ook over vee beschikte (notities CGVS, p. 11 + p. 32), uw grootmoeder sprak over gebeurtenissen in het dorp (notities CGVS, p. 21) en uw echtgenoot veehandelaar was (notities CGVS, p. 8 + p. 19). Het is niet aannemelijk dat dit niet besproken werd binnen het gezin. Dit tast de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Jacar sinds 2014 nog verder aan.

Verder gevraagd of er op een bepaald moment veel mensen uit andere dorpen of steden naar Jacar kwamen, antwoordt u ontkennend (notities CGVS, p. 13-14). Ter bevestiging gevraagd of dit nooit gebeurde, verklaart u dat niet gezien te hebben. Uit beschikbare informatie blijkt echter dat inwoners van Ceel Buur de stad in 2014 ontvluchtten omwille van gevechten en zich o.m. in Jacar vestigden (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). **Het is niet aannemelijk dat u niet zou weten dat, wanneer tijdens het onderhoud gesproken wordt over gevechten in o.m. Ceel Buur, er niet aan zou denken dat ook inwoners van Ceel Buur naar Jacar kwamen.** Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande uw beweerde recente herkomst uit Jacar verder aan.

Nog gevraagd of de naam Hassan ALI KHAIRE u iets zegt, verklaart u dat hij de premier van Somalië geweest is en dat hij tot uw clan behoort (notities CGVS, p. 34). Gevraagd of u nog iets anders weet dan zijn clan, verklaart u o.m. dat hij in Cadbudwaq, een district in de buurt, geweest is. Uit informatie blijkt dat Hassan ALI KHAIRE, voormalig eerste minister van Somalië, geboren is in Jacar (beschikbaar in uw administratieve dossier). **Het is opmerkelijk dat u niet zou weten dat een voormalig eerste minister in uw dorp geboren is.** Dit tast de geloofwaardigheid van uw beweerde (recente) herkomst uit Jacar verder aan. Dienaangaande dient opnieuw opgemerkt dat u, na confrontatie met het gegeven dat Hassan Ali Khaire van Jacar afkomstig is, dit bevestigt. Het is echter niet ernstig om slechts na confrontatie aan te geven op de hoogte te zouden zijn geweest van bepaalde informatie, terwijl dit hoegenaamd niet blijkt uit uw overige verklaringen (notities CGVS, p.34).

Verder situeert u het district Ceel Dheer verkeerdelijk in de **oostelijke** richting van het dorp Jacar (notities CGVS, p. 33), terwijl uit informatie blijkt dat het district Ceel Dheer ten **zuiden** van Jacar gelegen is (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Gelet op voorgaande vaststellingen, maakt u uw recente herkomst uit Jacar, regio Galgaduud, niet aannemelijk.

Aangaande het door u geopperde asielrelaas, nl. dat uw echtgenoot door Al Shabaab gedood werd omdat [A.] met u wil trouwen (notities CGVS, p. 8-9) kunnen nog volgende opmerkingen gemaakt worden.

Hoewel uw echtgenoot reeds geruime tijd voor zijn dood door Al Shabaab telefonisch bedreigd werd, dachten jullie er nooit aan dat hij door Al Shabaab gedood zou worden (notities CGVS, p. 29-30). Uw redenering dat jullie er nooit aan dachten omdat het gewone bedreigingen waren, is niet aannemelijk, te meer daar zelfs clanouderen problemen hebben met Al Shabaab (notities CGVS, p. 14-18 + p. 20). Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen aangaande de bedreigingen en de moord op uw echtgenoot door Al Shabaab grondig aan.

Aanvankelijk verklaart u overigens tijdens het onderhoud voor het CGVS dat Al Shabaab u bij uw moeder in Mogadishu kwam zoeken en dat u ook telefonisch gecontacteerd werd door Al Shabaab (notities CGVS, p. 9), om welke reden u uw simkaart verving. Later tijdens het onderhoud gevraagd naar gebeurtenissen na uw vertrek uit Jacar, legt u geen enkele verklaringen af aangaande bedreigingen die u zelf ontvangen heeft of dat Al Shabaab u bij uw moeder kwam zoeken (notities CGVS, p. 32). Uw inconsistente verklaringen aangaande gebeurtenissen na uw vertrek uit Jacar, tasten de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen met Al Shabaab verder grondig aan.

Gezien het voorgaande, kan evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen m.b.t. de problemen die u zou gehad hebben met Al Shabaab en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vertrek uit Somalië. Dit ondermijnt uw verblijf in de regio Galgaduud nog meer.

U legt nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid nog verder aantasten.

Voor het CGVS verklaart u dat uw broer Adnan sinds **2010** vermist is (notities CGVS, p. 25), terwijl u voor de DVZ verklaart dat u uw broer sinds **2015** niet meer gezien heeft (Verklaring DVZ, vraag 17).

Voor het CGVS verklaart u dat uw moeder 7 kinderen heeft met een andere man en noemt u uw **7 halfbroers en -zussen** bij naam, waaronder **Abdikadar** (notities CGVS, p. 25). Voor de DVZ verklaart u dat u **6 halfbroers en -zussen heeft, en noemt u de naam Abdikadar niet** (Verklaring DVZ, vraag 17).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Ceel Buur gelegen in de regio Galgaduud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recente herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Galgaduud heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 25 september 2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (notities CGVS, p. 34-35). Na confrontatie blijft u volhouden altijd in Jacar te hebben gewoond. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS

niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

U legt in kader van uw asielaanvraag een **medische attest m.b.t. uw besnijdenis** voor. Hieruit blijkt dat u type 2 besneden bent. Gevraagd naar de reden dat u dat attest voorlegt, verklaart u dat het een belangrijk voorval was in uw leven (notities CGVS, p. 28), en heeft u nog steeds last van de door u ondergane genitale verminking. **Er is geen reden om aan te nemen dat u opnieuw besneden zal worden.**

Voor wat betreft de gevolgen die u zou ondervinden van de besnijdenis die u in het verleden hebt ondergaan, kan worden opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, vloeit het aangehaalde aanhoudende karakter voort uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel, een asielzoeker te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht, in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.

U legt in het kader van uw asielaanvraag een medisch dossier neer. **Het medisch dossier bevestigt enkel dat u medische onderzoeken heeft ondergaan en dat u in het verleden tbc gehad heeft.**

U legt een psychologisch attest (dd. 20/08/2023) voor. Uit dit verslag blijkt dat u lijdt aan post-traumatische stress, slaap- en concentratieproblemen, dat u tracht te vermijden om te moeten denken aan uw verleden, dat u verminderde interesse heeft in activiteiten, dat u moeite heeft om traumatische herinneringen op te halen. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de psycholoog, die volledig afhankelijk is van de verklaringen van de betrokken patiënt, om de omstandigheden waarin deze problemen zijn ontstaan, vast te stellen. Er wordt opgemerkt dat uit het gehoor blijkt dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om het asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten, het gehoor kon immers op een normale wijze plaatsvinden. **Het attest bevestigt dat u psychologische problemen heeft, maar biedt geen uitsluitsel over de omstandigheden waarin deze ontstaan zijn.**

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 20/10/2023. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar

niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster een schending aan van artikelen 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM).

Verzoekster betoogt dat er geen rekening gehouden werd met haar kwetsbaar profiel en met de omstandigheden waarin zij opgroeide. Zij wijst erop dat zij in Jacar bij haar oma opgroeide, maar op jonge leeftijd huwde en vervolgens kort na elkaar zes kinderen kreeg. Zij bleef ook dikwijls thuis voor de opvoeding van haar kinderen en haar oma zorgde voornamelijk voor de taken die buitenshuis plaatsvonden. Zij heeft verklaard dat zij veel miserie heeft meegemaakt en dat ze lijdt aan PTSS waardoor van haar niet verwacht kan worden dat zij elke gebeurtenis in haar dorp uit haar hoofd kent. Ze heeft duidelijk gesteld dat zij zaken die zij zelf niet heeft waargenomen en waarover zij niets heeft gehoord, evident niet kan toelichten. De verwachtingen die de commissaris-generaal stelt, zijn volgens haar onredelijk.

Vervolgens citeert zij haar verklaringen die zij heeft afgelegd over de droogte in 2017 en meent zij dat deze degelijk zijn. Zij stipt aan dat de toestroom van mensen vanuit Mogadishu naar Jacar niet zo enorm was zoals de commissaris-generaal doet uitschijnen, maar dat zij zich wel herinnert dat er mensen gevlucht waren. Het is volgens haar niet juist te stellen dat zij niet wist dat de voormalige premier in haar dorp is geboren en wijst erop dat zij niet begreep dat zij over diens geboorteplaats moest spreken. Zij legt uit dat zij pas wist hoe ernstig de bedreigingen van Al Shabaab waren toen haar echtgenoot vermoord werd. Zij wenst erop te wijzen dat zij dacht dat er gevraagd werd of er na haar vertrek uit Jacar nog iets was gebeurd in Jacar zelf met haar achtergebleven familieleden en niet zozeer met haarzelf na haar aankomst in Mogadishu. Zij voegt toe dat de telefoontjes wel degelijk plaatsvonden na haar vertrek uit Mogadishu. De tegenstrijdigheden die in de beslissing worden weerhouden tussen het verhoor bij de DVZ en bij het CGVS acht zij niet relevant nu zij meent haar best gedaan te hebben om haar relaas uiteen te zetten. Zij meent dat zij doorleefde verklaringen heeft afgelegd over haar problematiek met betrekking tot Al Shabaab.

Vervolgens meent zij dat zij in aanmerking dient te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus nu er moeilijk gesteld kan worden dat de situatie in Somalië niet noopt tot de toekenning ervan. Zij meent dat uit verschillende rapporten blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds zeer precair is.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stavingstukken neergelegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk

rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het asielrelaas van verzoekster kan als volgt worden samengevat. Verzoekster heeft haar herkomstland verlaten nadat haar echtgenoot gedood werd door iemand van Al Shabaab, die met haar in het huwelijk wilde treden.

4.3.2. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een persoonlijke vrees heeft voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De commissaris-generaal komt hiertoe op grond van volgende vaststellingen:

I) Er kan geen geloof worden gehecht aan verzoeksters verklaringen over haar verblijf in Somalië nu zij niet aannemelijk gemaakt heeft sinds 2014 in Jacar, district Ceel Buur, regio Galgaduud, verbleven te hebben omdat (a) verzoekster geen weet heeft van de gebeurtenis waarbij vier personen, waaronder één minderjarige, veroordeeld werden tot zweepslagen en deze zweepslagen gegeven werden op het plein in Jacar zelf; (b) het niet aannemelijk is dat zij niet weet dat Al Shabaab vee verdeelde in het dorp Jacar, te meer daar haar familie zelf ook over vee beschikte, haar grootmoeder sprak over gebeurtenissen in het dorp en haar echtgenoot veehandelaar was; (c) het niet aannemelijk is dat zij, wanneer tijdens het onderhoud gesproken wordt over gevechten in onder meer Ceel Buur, er niet aan zou denken dat ook inwoners van Ceel Buur naar Jacar kwamen; (d) het opmerkelijk is dat zij niet zou weten dat een voormalig eerste minister in haar dorp geboren is; (e) verzoekster het district Ceel Dheer verkeerdelijk in de oostelijke richting van het dorp Jacar situeert terwijl het ten zuiden van Jacar gelegen is;

II) Er kan geen geloof worden gehecht aan verzoeksters verklaringen met betrekking tot de problemen die zij zou gehad hebben met Al Shabaab en die de aanleiding zouden zijn geweest voor haar vertrek uit Somalië omdat (a) het niet aannemelijk is dat zij er nooit aan dachten dat haar echtgenoot door Al Shabaab gedood

zou worden terwijl hij reeds geruime tijd telefonisch bedreigd werd; (b) zij inconsistente verklaringen aflegt over het feit of zij al dan niet zelf bedreigingen heeft ontvangen;

III) Verzoekster legt nog meer tegenstrijdige verklaringen af die haar algehele geloofwaardigheid nog verder aantasten: (a) voor het CGVS verklaart zij dat haar broer A. sinds 2010 vermist is, terwijl zij voor de DVZ verklaart haar broer niet meer gezien te hebben sinds 2015; (b) verzoekster verklaart bij het CGVS dat haar moeder zeven kinderen heeft met een andere man, waaronder A. terwijl zij bij de DVZ verklaart dat zij zes halfbroers en zussen heeft en A. niet meer vermeldt;

IV) Er is geen reden om aan te nemen dat verzoekster opnieuw besneden zal worden;

V) Het medisch dossier bevestigt enkel dat zij medische onderzoeken heeft ondergaan en dat zij in het verleden tbc heeft gehad;

VI) Het psychologisch attest bevestigt haar psychologische problemen, maar biedt geen uitsluitel over de omstandigheden waarin deze zijn ontstaan;

VII) De opmerkingen geformuleerd met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud trachten louter verklaringen te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toe te voegen, maar veranderen niets aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en hebben bijgevolg geen invloed op bovenstaande argumenten.

4.3.3. Vooreerst dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijs verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *“Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”*, 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

De medewerkingsplicht in hoofde van verzoekster, die zijn oorsprong vindt in artikel 13 van voormelde richtlijn 2013/32/EU “verplichtingen van verzoeker”, houdt in dat zij samenwerkt met de bevoegde autoriteiten om de elementen ter staving van zijn verzoek zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 4, lid 2 van de richtlijn 2011/95/EU, vast te stellen. Het komt verzoekster dus vooreerst toe de nodige elementen te verschaffen om te kunnen overgaan tot de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming. Deze elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoekster en alle documentatie of stukken in haar bezit met betrekking tot haar identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient.

4.3.3.1. Van verzoekster, wiens Somalische nationaliteit niet in twijfel wordt getrokken en die verklaart geboren te zijn en haar hele leven gewoond te hebben in Jamama, regio Lower Juba tot aan haar vertrek in november 2020 mag dus worden verwacht dat zij duidelijkheid schept over haar verblijfplaats, zodat er een duidelijk zicht is op haar reële herkomst en reële verblijfssituatie vóór haar komst naar België.

In de bestreden beslissing legt de commissaris-generaal terecht de nadruk op het belang van de werkelijke verblijfplaats vóór het vertrek uit het herkomstland. De commissaris-generaal oordeelt op goede gronden dat verzoekster haar recente herkomst uit Jacar niet aannemelijk maakt.

Ten eerste valt verzoeksters gebrek aan kennis over de gebeurtenissen in haar dorp of regio sedert de droogte van 2017 moeilijk te rijmen met de gebeurtenissen die zich er hebben voorgedaan zoals blijkt uit de algemene landeninformatie. Hieruit blijkt dat de islamitische rechtbank in juli 2018 in het dorp Jacar drie mannen en een vrouw heeft veroordeeld tot zweepsagen en dat die straf publiekelijk uitgevoerd werd op het plein in het midden van het dorp. Bij het uitvoeren van het vonnis riepen de vertegenwoordigers van Al-Shabaab de dorpelingen op om immoreel gedrag te vermijden (AD CGVS, landeninformatie, stuk 1, landeninfodienst *Finnish Immigration Service*). Tijdens het persoonlijk onderhoud wordt verzoekster gevraagd of er mensen publiekelijk gestraft werden door Al Shabaab na de droogte van 2017. Verzoekster verklaart dat ze hiervan zelf geen getuige is geweest. Op de vraag of ze erover heeft gehoord, geeft zij aan het niet meer te weten en zich het niet meer te kunnen herinneren. Hiernaar verder doorgevraagd of ze niets kan vertellen over wat ze gehoord heeft, geeft ze aan dat ze niets gehoord heeft maar dat ze kan garanderen dat ze daar geboren is en er vandaan komt (NPO, p. 21). Verzoekster verklaart dat zij zich grotendeels binnenshuis bevond en dat het haar oma was die zich naar buiten begaf (NPO, p. 21). Dat zij een dermate en louter geïsoleerd bestaan heeft geleid waardoor zij niet de kans had om op de hoogte te worden gesteld van de openbare executie, kan allerminst worden gevolgd. Zij geeft immers aan dat zij zich naar de markt begaf die zich in het centrum van Jacar bevindt en naar waar zij een tijdje moest wandelen (NPO, p. 11). Verder stipt zij ook aan dat zij een goede vriendin heeft met wie zij vroeger naar de koranschool ging en die bij de kinderen

blijft als ze melk gaat halen (NPO, p. 11). Zij woonde ook in bij haar oma van wie ze verklaart dat zij vaak gesprekken voerde met de buurvrouw en dan over “alles en nog wat” praatten (NPO, p. 11). Zelfs in de (geenszins waarschijnlijke) veronderstelling dat verzoekster zelf niet getuige is geweest van de executie zoals vermeld in de landeninformatie, kan gelet op voorgaande vaststellingen er toch redelijkerwijze vanuit gegaan worden dat zij hierover iets vernomen zou hebben, te meer nu hierbij een vrouw betrokken was en Al Shabaab een oproep deed aan iedereen om zich niet immoreel te gedragen. Dat zij hier toch minstens iets van vernomen moest hebben, geldt des te meer nu haar man veehandelaar was en hij hierdoor diende te reizen, meer bepaald van Jacar naar Mogadishu (NPO, p. 19) waardoor er toch vanuit kan worden gegaan dat minstens hij hiervan op de hoogte was en zijn vrouw erover zou hebben bericht gelet op de oproep van Al Shabaab. Verzoekster kan haar gebrek aan kennis dienaangaande bezwaarlijk minimaliseren door te verwijzen naar haar profiel en levensomstandigheden.

Ten tweede komt verzoeksters gebrek aan informatie omtrent de gevolgen van de droogte in 2017 de geloofwaardigheid omtrent haar laatste verblijfplaats evenmin ten goede. Het is allerminst aannemelijk dat zij het zich niet kan herinneren hoe lang de droogte heeft geduurd, terwijl haar familie in bezit was van geiten (NPO, p. 11 en 32) en haar echtgenoot zelf veehandelaar was (NPO, p. 8 en 19). In die omstandigheden kan er toch verwacht worden dat de droogte een enorme impact moet hebben gehad op haar en haar familie en kan er redelijkerwijze van haar verwacht worden dat zij hieromtrent nauwkeurigere verklaringen kan afleggen. Dat zij hiertoe niet in staat was blijkt afdoende uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Gevraagd of het wel eens moeilijk was om aan water te komen, verwees verzoekster louter naar de droogte van 2011. Hoewel zij vervolgens aangaf dat de ergste droogte die van 2011 en 2017 was, kon zij niet bij benadering zeggen hoelang de droogte van 2017 duurde en evenmin in welk seizoen die was begonnen (NPO, p. 16). Op de vraag hoe ze zich hebben beschermd tijdens de droogte van 2017, geeft zij uiterst wisselende verklaringen. Verzoekster antwoordt dat de Turken hen hielpen en dat ook Erdogan ertussen kwam en eten stuurde (NPO, p. 16) om vervolgens, gevraagd naar wie de voedselbedeling deed aan te geven dat het Somaliërs waren om dan ten slotte aan te stippen dat het kan zijn dat het van de Rode Halve Maan kwam (NPO, p. 17). Het is hierbij uiterst merkwaardig dat verzoekster er geen melding van maakt dat Al-Shabaab ten gevolge van die droogte vee heeft geschonken aan arme families en ook hulpgoederen uitdeelde in haar dorp Jacar, zoals blijkt uit de landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier (AD CGVS, landeninformatie, stuk 1, landeninfodienst *Finnish Immigration Service*) en dit des te meer terwijl haar man veehandelaar was en haar oma ook zelf vee had (zie *supra*). Waar zij in haar verzoekschrift haar verklaringen over de droogte in 2017 citeert en meent zij dat deze degelijk zijn, volhardt zij louter in haar eigen gezegden zonder een ander licht te werpen op de motieven dienaangaande in de bestreden beslissing en de hier gedane vaststellingen.

Ten derde is het niet aannemelijk dat verzoekster, wanneer tijdens het onderhoud gesproken wordt over gevechten in onder meer Ceel Buur, er niet aan zou denken dat ook inwoners van Ceel Buur naar Jacar zijn gekomen, wat blijkt uit de informatie die zich in het administratief dossier bevindt (AD CGVS, landeninformatie, stuk 2, *“El Burur where no people live and MPs leave the situation”*). Zo stelt zij immers, gevraagd of er op een bepaald moment veel mensen uit andere dorpen of steden naar Jacar kwamen, “neen” (NPO, p. 13). Door in het verzoekschrift dan plots aan te geven dat zij het zich wel herinnert dat er mensen gevlucht waren, gaat zij in tegen haar verklaringen zoals die blijken uit de notities van het persoonlijk onderhoud, waardoor haar betoog niet dienstig is.

Zelfs van een persoon met beperkte scholing en wiens leefwereld zich grotendeels doch niet volledig (zie reeds *supra*) binnenshuis afspeelt, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken over haar regio van herkomst. Dat zij een huisvrouw was, biedt geen afdoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar regio. Zoals reeds aangestipt toont verzoekster niet aan dat zij een dermate geïsoleerd bestaan leidde dat er van haar geen voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar leefomgeving kan worden verwacht. Zij woonde in bij haar oma, die met andere mensen praatte, ze ging naar de markt en haar echtgenoot was veehandelaar (zie *supra*). Dat er onredelijke verwachtingen werden gesteld maakt zij overigens niet *in concreto* aannemelijk.

Ook het feit dat zij leidt aan PTSS biedt geen verantwoording voor haar gebrek aan kennis van haar leefomgeving. Aangaande haar psychologische problematiek, merkt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht op dat het door verzoekster neergelegde attest niet van die aard is om de vaststellingen van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. Het attest maakt immers enkel gewag van het feit dat verzoeksters situatie overeenstemt met de kenmerken van het posttraumatische stresssyndroom. Er wordt in beschreven dat verzoekster geconfronteerd werd met het overlijden van haar echtgenoot en de wil van het regime om haar uit te huwelijken. Uit deze vaststellingen blijkt echter geenszins dat verzoekster aan enige geheugenproblematiek zou lijden of haar cognitieve vermogens in een zulke mate zouden zijn aangetast dat ze niet in staat zou zijn om coherente en afdoende verklaringen af te leggen over haar vermeende regio van herkomst. Ter volledigheid kan nog worden verwezen naar de motieven van de bestreden beslissing waar deze terecht stelt dat het door verzoekster neergelegde attest geen bewijs vormt van de exacte omstandigheden waarin zij psychische problemen zou hebben opgelopen. Een arts of

psycholoog doet immers vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, doch kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde geestesgesteldheid is ontstaan. Temeer daar de psycholoog *in casu* zich enkel baseerde op de verklaringen van verzoekster. Daar waar voorts aangenomen kan worden dat ieder persoonlijk onderhoud gepaard gaat met enige mate van stress, doet dit geen afbreuk aan het gegeven dat van verzoekster redelijkerwijze mag worden verwacht dat zij in staat is om voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot haar herkomst in elke fase van de procedure, *quod non*.

Gelet op het voorgaande oordeelt de bestreden beslissing terecht dat verzoekster haar verklaringen haar beweerde regio van herkomst ondergraven. Deze pertinente motivering hieromtrent wordt integraal overgenomen.

Gelet op de bovenstaande determinerende overwegingen die leiden tot het besluit dat verzoekster er niet in slaagt om haar voorgehouden verblijf in haar vermeende regio van herkomst tot aan haar vertrek naar België aannemelijk te maken, zijn de in de bestreden beslissing opgeworpen motieven met betrekking tot verzoeksters lacunaire kennis over de geboorteplaats van een voormalig eerste minister en de geografische situering van haar dorp bijkomstig en niet-determinerend. Kritiek op deze overtollige motieven kan dan ook niet leiden tot de hervorming van de bestreden beslissing.

4.3.4. Vervolgens oordeelt de commissaris-generaal op goede gronden dat verzoekster haar geopperde asielaanvraag niet aannemelijk heeft gemaakt. Indien haar man werkelijk meerdere telefoons had gekregen van Al-Shabaab waarin zij hem ervan verdachten samen te werken met de overheid, is het uiterst eigenaardig dat ze er nooit aan dachten dat hij gedood zou kunnen worden en ze ervan uitgingen dat het gewone bedreigingen waren (NPO, p. 29-30). Door er in het verzoekschrift op te wijzen dat ze pas wist hoe ernstig die bedreigingen waren toen haar echtgenoot vermoord werd, beperkt zij zich tot een loutere *post factum* uitleg, die niet te rijmen valt met haar verklaring dat ook de dorpsouderen problemen zouden hebben ondervonden met Al-Shabaab (NPO, p. 14-18 en 20). Immers, als er wel degelijk weet was van de problemen met Al-Shabaab is het weinig geloofwaardig dat deze dan geminimaliseerd worden op het moment dat ze er zelf mee worden geconfronteerd. Verzoekster niet doorleefde verklaringen omtrent de problemen die ze met Al-Shabaab zou hebben gekend, ondermijnen de geloofwaardigheid ervan zoals op goede gronden werd beschreven in de bestreden beslissing. Voorts is verzoekster niet consistent over de bedreigingen die zij zelf zou hebben gekregen. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud verklaart zij immers dat zij twee dagen nadat zij bij haar moeder was aangekomen reeds telefoon kreeg van Al-Shabaab (NPO, p. 9), terwijl zij verderop tijdens het onderhoud, gevraagd naar de gebeurtenissen na haar vertrek uit Jacar, enkel melding maakte van het feit dat Al-Shabaab naar haar oma ging (NPO, p. 32). Dat zij hier niet aangeeft dat zij zelf nog benaderd werd na haar vertrek, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan wel degelijk zoals op goede gronden toegelicht in de bestreden beslissing. Verzoekster tracht dit nalaten in haar verzoekschrift te verantwoorden door te stellen dat zij eerder werd bevraagd of er nog iets gebeurd was met haar achtergebleven familieleden, doch dit blijkt niet uit de notities van het persoonlijk onderhoud. De *protection officer* stelde duidelijk de vraag of er nog iets gebeurd is nadat ze wegging uit Jacar en herhaalde nadien zijn vraag als volgt *“is er nog iets anders gebeurd nadat je weggegaan bent uit Jacar”*, waarop verzoekster antwoordde *“neen”* (NPO, p. 32). Hierbij komt nog dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde bij de DVZ en het CGVS omtrent haar familieleden. Tijdens het persoonlijk onderhoud gaf zij aan dat haar broer sedert 2010 vermist is (NPO, p. 25), terwijl zij bij de DVZ vertelde dat ze hem niet meer gezien heeft sinds 2015 (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 07.09.2021, punt 17). Door in het verzoekschrift simpelweg te stellen dat die tegenstrijdigheden niet relevant zijn, is zij niet in staat deze op te heffen, waardoor zij haar ongelooftwaardig bevonden relaas niet herstelt.

4.4.5. De overige motieven omtrent het door verzoekster voorgelegde medisch attest met betrekking tot haar besnijdenis worden onbesproken gelaten en integraal overgenomen.

4.4.6. Gelet op het geheel van voorgaande kan bijgevolg niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.4.7. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing naar algemene informatie omtrent de situatie in Somalië volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hierover in gebreke gelet op wat voorafgaat.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.6. Waar verzoekster de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat *in casu* het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In het kader van het beroep ingediend tegen een beslissing van de commissaris-generaal wordt geen uitspraak gedaan over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO